
Profesor Tomáš Zima – rok v čele UK

Profesor Tomáš Zima – rok v čele UK

Univerzita Karlova má rok nového rektora. Co se mu za toto období povedlo změnit a z čeho má radost? „Stále více usilujeme o excelenci ve vědě a o nalezení co nejvyváženějšího poměru mezi specifickým a aplikovaným výzkumem,“ říká profesor Tomáš Zima, který má největší radost z toho, že se může podílet na rozvoji univerzity, již zasvětil celý svůj život.

Jak jste spokojený s prvním rokem svého působení v čele Univerzity Karlovy? Jaké byly a jsou vaše priority, které věci se vám podařilo dotáhnout do konce?

Důležitých věcí, na nichž jsme pracovali, je nesmírně mnoho, a proto uvedu pouze několik příkladů. Za jednu z priorit, jež se naší univerzity bytostně týká, považuji práci na novele vysokoškolského zákona, na níž jsem se se svými kolegy z UK i z České konference rektorů dlouhodobě podílel. Rád bych zmínil i to, že se nám podařilo otevřít nové budovy Lékařské fakulty UK v Plzni – kampus stojící v těsném sousedství fakultní nemocnice zahrnuje budovu teoretických ústavů, určenou převážně pro výuku studentů – a také Biomedicínské centrum – ústav zaměřený na výzkum a vývoj. V současné době připravujeme významný strategický dokument, a sice dlouhodobý záměr naší univerzity na léta 2016–2020. To je opravdu jenom několik málo příkladů za všechny.

Jak se změnil během roku váš pohled na UK jako na vědeckou univerzitu? Podařily se vám již nějaké konkrétní kroky ve snaze dosáhnout kvalitativních změn v oblasti financování vědy či posílení multioborové spolupráce?

V září 2014 schválila vláda nové složení Rady pro výzkum, vývoj a inovace. Domnívám se, že jde především o obnovení důvěry a o to, učinit zásadní a pozitivní obrat k prospěchu české vědy, což se týká i Univerzity Karlovy. My na UK stále více usilujeme o excelenci ve vědě a o nalezení co nejvyváženějšího poměru mezi specifickým a aplikovaným výzkumem. Za velmi podstatné považuji i otázky spojené s vytvořením transparentní a rozumné metodiky hodnocení vědy. Na UK je řada vynikajících vědeckých osobností, které v uplynulém roce získaly významná světová ocenění, ať už se jedná o profesorku Roithovou, či o profesora Halíka. To samo o sobě svědčí o tom, že česká věda je v řadě oborů na špičkové úrovni.

Velmi mě těší nastolení užší spolupráce s Akademií věd v celé řadě projektů. Stali jsme se hlavním i mediálním partnerem Týdne vědy a techniky AV ČR, nejrozsáhlejšího vědeckého festivalu v České republice, který Akademie věd ČR pořádá. Matematicko-fyzikální fakulta Univerzity Karlovy dlouhodobě spolupracuje s Evropskou organizací pro jaderný výzkum (CERN) na významných projektech nejen v oblastech částicové fyziky, ale i v otázkách využití moderních technologií. Odborníci z Univerzity Karlovy se v CERN podílejí zejména na provozování a vylepšování projektu ATLAS. O úzké spolupráci svědčí rovněž fakt, že v loňském roce, kdy se konaly oslavy 60. výročí založení této instituce, navštívil UK její generální ředitel prof. Rolf-Dieter Heuer, jehož přednáška měla u našich studentů veliký ohlas.

Radost jsem měl i z toho, že se Univerzita Karlova v novém mezinárodním žebříčku hodnotícím kvalitu světových univerzit, tzv. Best Global Universities Rankings, v prvním ročníku umístila na děleném 179. místě z 500 nejlepších světových univerzit, v rámci Evropy jí náleží pěkné 67. místo.

Je něco, co vás jako rektora trápí a s čím se jen těžko vyrovnáváte?

Trápí mě to, co asi i jiné lidi v podobném postavení, a sice neupřímnost a lež, jimž musím čas od času čelit, stejně jako čistě účelové jednání nebo neochota říkat otevřeně nepříjemné věci. Ale takový je život.

Poslední dvě otázky: nakolik vás funkce rektora takřikajíc pohltila? A existuje něco, co vám pokaždé, když jdete do Karolina, udělá radost?

To, co mne stále provází, je vědomí obrovské odpovědnosti za budoucí podobu naší alma mater. Současně mám ale i radost z toho, že se mohu podílet na rozvoji univerzity, jíž jsem zasvětil celý svůj život. To je radost, která ani po roce nepomíjí. Důležité je pro mě i to, že mám na rektorátu skvělé kolegy. Jsme dobře sehraný tým, o to je to všechno snazší. Jen kdyby měl den více hodin...

Celý rozhovor si přečtete v dalším čísle časopisu FORUM.